

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/136/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817010776
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3817010776.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalu, v trestnej veci proti obžalovanému N. X., nar. XX. XX. XXXX v S. Y., trvale bytom S. Y., M. R. č. XXXX /XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.2 Tr.zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/159/2017 zo dňa 22.08.2018, na verejnom zasadnutí konanom dňa 05.03.2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného N. X. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/159/2017 zo dňa 22.08.2018, bol obžalovaný N. X. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.2 Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojej maloletej dcéry G. E. X., nar. XX. XX. XXXX a v rámci posudzovania predbežnej otázky v zmysle § 7 ods. 1 Trestného poriadku poverený príslušník PZ určil, že obžalovaný bol povinný platiť od 1. 09. 2015 do 14. 11. 2016 matke dcéry A. Y. na výživu dcéry výživné vo výške 70,- euro mesačne a to do konca mesiaca a rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. 10P /56 /2015 - 111 zo dňa 27. 09. 2016, právoplatného dňa 15. 11. 2016 bol povinný platiť na jej výživu sumou 70 euro mesačne, počnúc právoplatnosťou rozsudku, vždy do 20. dňa v mesiaci vopred do rúk matky A. Y., tejto povinnosti sa v S. Y. , ako aj v mieste pobytu poškodenej v C. sústavne vyhýbal od 01. 09. 2015 do 30. 10. 2017 tým, že bol dňa 26. 10. 2015 z evidencie uchádzačov o zamestnanie vyradený pre nespoluprácu, následne bol v evidencii uchádzačov o zamestnanie vedený od 11. 07. 2016 do 25. 01. 2017, kedy vykonával pracovnú činnosť na dohodu o pracovnej činnosti u dvoch zamestnávateľov, ktorí s ním ukončili pracovný pomer z dôvodov na strane obžalovaného, nezaujímal sa o voľné pracovné miesta na úrade práce, taktiež bol v období od 01. 08. 2016 do 30. 09. 2016 poberateľom pomoci v hmotnej núdzi, táto mu však bola odňatá z dôvodu nezúčastňovania sa na aktivačných prácach, v období od 26. 01. 2017 do 31. 03. 2017 bol zamestnaný, pričom pracovný pomer bol ukončený pre porušenie povinností vyplývajúcich z pracovného pomeru zo strany obžalovaného, následne bol evidovaný na Úrade práce sociálnych vecí rodiny v Dolnom Kubíne od 08. 04. 2017 do 12. 09. 2017, kedy bol vyradený z evidencie pre nespoluprácu, v dôsledku čoho na výživnom zostal poškodenej A. Y. dlhovať, s výnimkou celkovej uhradenej sumy vo výške 140,- euro, sumu vo výške 1680,- euro.

Za to bol odsúdený podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti výroku o treste citovaného rozsudku podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom obhajcu. Poukázal na to, že aj keď odmietol v prípravnom konaní vo veci vypovedať a hlavného pojednávania sa nezúčastnil, nikdy nepopieral spáchanie tohto skutku a je si vedomý svoje trestnej zodpovednosti za tento skutok. Je však toho názoru, že Okresný súd v Prievidzi pri ukladaní trestu objektívne nezohľadnil tú skutočnosť, že rozsudkom Okresného súdu v Dolnom Kubíne sp.zn. 9T/1/2017 zo dňa 04.05.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 10.10.2017 sp. zn. 1To/82/2017, bol právoplatne odsúdený k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 7 rokov a tento začal vykonávať len od 30.10. 2017 a teda je možná aplikácia ust. § 44 Tr. zákona, pričom uvedený trest podľa jeho názoru je dostatočný z hľadiska ochrany spoločnosti ako aj nápravy páchatelia a nebolo potrebné ukladať ďalší nepodmienečný trest odňatia slobody. Na základe uvedených skutočností navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Prievidza vo výroku o treste a sám v zmysle § 322 ods. 3 Tr. poriadku vo veci rozhodol tak, že podľa § 44 Tr. zákona upustí od uloženia ďalšieho trestu.

Odvolanie doplnil obžalovaný svojim písomným podaním, v ktorom požiadal o vykonanie verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti. V ďalšej časti uvádzal, že trestnú činnosť ľutuje, alimenty neplatil, lebo bol nahnevaný na A. Y.. Momentálne si vyživovaciu povinnosť plní, vo výkone trestu pracuje. Pri určovaní trestu by chcel požiadať o zhovievavosť, nakoľko si odpykáva sedemročný trest, je voči nemu vedená i ďalšia trestná vec a príliš vysoký trest by bol pre neho likvidačný.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, konanom za splnenia zákonných podmienok v neprítomnosti obžalovaného, zástupkyňa krajskej prokuratorky v konečnom návrhu uviedla, že navrhuje odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného navrhol odvolaniu vyhovieť s tým, aby krajský súd po zrušení výroku o treste upustil od uloženia ďalšieho trestu.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd preskúmal v intenciách § 317 ods.1 Tr.por. napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa, pričom pokiaľ ide o výrok o vine, súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď po vykonanom dokazovaní uznal obžalovaného napadnutým rozsudkom vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.2 Tr.zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedené v napadnutom rozsudku. Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine a v postupe súdu výroku o vine predchádzajúcom nezistil chyby odvolaním nevytýkané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaného odvolania len výrok o uloženom treste a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pri ukladaní trestu sa okresný súd riadil ustanovením § 34 ods. 4 Trestného zákona, podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatelia, jeho pomery na možnosť jeho nápravy. O osobe obžalovaného bolo zistené, že stál doposiaľ päťkrát pred súdom, prevažne za majetkovú trestnú činnosť, naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. 9T/1/2017 zo dňa 04.05.2017, pre prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm. f) Tr.zák., pokračovací prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods.1 Tr.zák. a zločin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 ods.1 k § 155 ods.1 Tr.zák. v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr.zák., za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia. Taktiež bol v období od 24. 12. 2012 do 24. 07. 2017 postihnutý v priestupkovom konaní celkom 8 krát. Podľa správy z miesta trvalého bydliska mesto S. Y. eviduje voči nemu neuhradené pohľadávky za komunálny odpad v rokoch 2014, 2015. Správne potom okresný súd zistil, že v prípade obžalovaného neexistuje žiadna poľahčujúca okolnosť, zistil však existenciu jednej príťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený) a vzhľadom k aplikácii ustanovenia § 38 ods. 4 Trestného zákona, ukladal trest odňatia slobody v rozpätí 12 mesiacov až 3 roky, pričom uložil obžalovanému trest na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby v trvaní 12 mesiacov nepodmienečne a na jeho výkon ho zaradil do ústavu

na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch bol vo výkone trestu za úmyselnú trestnú činnosť. Správne tiež okresný súd zistil, že neprichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu vo vzťahu k odsúdeniu vo veci Okresného súdu Dolný Kubín č. 9T/1/2017.

Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu a najmä osobu páchatel'a, ktorý ako je zrejmé z vyššie uvedeného, sa opakovane dopúšťa rôznej trestnej činnosti, nerešpektuje zákon, napokon ani k prejednávanej trestnej činnosti sa v prípravnom konaní nedoznal (odmietol vypovedať) a preto mu nebolo možné ani priznať žiadnu poľahčujúcu okolnosť, dospel aj odvolací súd k záveru, že trest odňatia slobody uložený súdom prvého stupňa je trestom zákonným a spravodlivým a bude ním splnený jeho účel v zmysle § 34 ods.1 Tr. zák. Odvolací súd nezistil splnenie podmienok na aplikáciu ustanovenia § 44 Tr.zák., práve s poukazom na trestnú minulosť obžalovaného, kedy nemožno dospieť k záveru, že trest uložený vo veci Okresného súdu Dolný Kubín č. 9T/1/2017, je na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného dostatočný. Krajský súd nezistil žiadne skutočnosti odôvodňujúce zrušenie alebo zmenu napadnutého výroku o treste a s podrobným odôvodnením uloženého trestu odkazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa.

Z týchto dôvodov odvolanie obžalovaného N. X. odvolací súd nepovažoval za dôvodné a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.